

СОНЦА:
Усход, заход, даўжыня дня:
Мінск — 6.03, 20.16, 14.13;
Віцебск — 5.50, 20.09, 14.19;
Магілёў — 5.52, 20.05, 14.13;
Гомель — 5.50, 20.00, 14.10;
Гродна — 6.16, 20.32, 14.16;
Брэст — 6.23, 20.27, 14.04.

МЕСЯЦ:

Поўня 17 красавіка.

ІМЯНЫНЫ:

Фядула, Сымона, Марка,
Платона, Хвалоды,
Апалонія, Аліцы

ЗВЯЗДА

18

КРАСАВІКА 1992 г.
субота, № 81 (21859)

● Выдаецца са жніўня 1917 г.

● БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

● цана 50 кап.

ПРАСЛАВЛЕННЕ

СВЕТАЛАЕ СВЯТА УВАСКРЭСЕННЯ

На працягу бліжэйшых трох дзён вернікі Рымска-каталіцкай царквы святкуюць Вялікае. Нагадаем, што ў мінулым годзе Вярхоўны Савет рэспублікі зацвердзіў гэтае свята як агульнанацыянальнае, а таму мы хочам павіншаваць вас, дарагія суайчыннікі, з днём святага Хрыстова ўваскрэсення.

Праслаўляецца той дзень, калі Марыі і Марыі-Магдаліне в'явіўся жывы Ісус, якога жанчыны бачылі распятым. «Радуйцеся, — сказаў ён ім, — ды ідзіце, навучайце ўсё, што я сказаў вам; і вось я з вамі ўсё дні да скончання часу...»

Святае гэтае натуры на ўсіх касцёлах будзе наладжана ўрачыстае ўрачыскае богаслужэнне.

І УВАЙШОУ ІСУС У ІЕРУСАЛІМ...

19 красавіка Праваслаўная царква і стараверы адзначаюць Вербіцу. Вербіцу ўдаходзіць — свята ў памяці ўваходу Госпада ў Іерусалім. Паўсюды ў царквах асвятляюцца галіцыяй, якімі прыкрасілі гэты дзень сцяблы адзін аднаго, прыгаражваючы: «Не я б'ю, яраба б'ю: за тыдзень — Віклі-дзень». Аздабленыя каларымі засмучэннямі кветкамі, каласкамі лавіні (спальныя вілескія) імітуюць палым, якімі народ сустракаў Хрыста пры яго ўваходзе ў Іерусалім. Асвятляючы вербамі, выганяючы на першы выхад жыццё, у некаторых месцах лавіні, што, з'яўшаўся дзень палым, вербамі, можна засмучацца ад зноўнага болю.

Вось як раскаваецца аб дні ўваходу Госпада ў Іерусалім ад Са. Марка (гл. 10):

32. Калі яны былі ў даро-
зе, ідуць у Іерусалім, Ісус
ішоў наперад іх, а яны,
ідуць за ім, былі ў страху.
І, узвзяў ішоў дванаццаць,
пачаў ім гаварыць аб тым,
што з ім мае стацца.

33. Вось, і мы ўваходзім у
Іерусалім, і сын Чалавечы
будзе выданы архірэям і
канікам, і засудзіць яго
на смерць і выдадуць яго
паганям.

34. І назаўважыцца над ім,
і будучы біць яго, і заб'юць

Яго, і на трэці дзень ува-
скрэснецца.

1. (гл. 11) І, калі падшлі
да Іерусаліма, да Віфагі і
Віфаі, да гары Алінай, Ісус
паслаў двух вучняў Свайх.

2. І кажа ім: пойдзеце ў
скало, што перад вамі; увахо-
дзячы ў яго, зараз знойдзе-
це аслынятка, на якое ніхто
з людзей, не сядзіў; аздаў-
шы яго, прывядзеце.

3. І калі хто скажа вам,
што вы гэта робіце? Адказ-
вайце, што яно патрэбна
Госпаду, і зараз пашле яго
судзіць.

4. Яны пайшлі і знайшлі
аслянятка, прыязнае ля
варот на вуліцы, і аздаўлі
яго.

5. І некаторыя, што там
сталі, гаварылі ім: што ро-
біце? На што аслынятка ад-
зважаецца?

6. Яны адказалі ім, як
загадваў Ісус, і тыя пусцілі
іх.

7. І прывялі аслынятка да
Ісуса, і паклалі на яго свае
вопраткі, і Ён сеў на яго.

8. І многія пасілілі адзе-
жу сваю на дарогу, а іншыя
разалі вешчы з дрэў і ўсцілі
лім дарогу.

9. І тыя, што ішлі перад
імі, за ім, крочылі, моўчы:
Асцяж! Благаслаўлены, што
ідзе ў імя Госпада!

10. І увайшоў Ісус у Іеру-
салім, у святую...

Падрыхтаваў
Анатоль СЛАЎНЕЎСкі.

Я ВЕДАЮ—ХРАМ БУДЗЕ

Незвычайны падарунак рыхце калектыву Мінскага опернага
тэатра да Вялікага свята Праваслаўнай царквы — Вялікадні.
Ранішні канцэрт 26 красавіка адкрыўся прывітаннем сло-
вамі мітрапаліта Філарэта. Канцэрт прызначаны для юнай пуб-
лікі, і ўдзельнічаюць у ім лепшыя дзіцячыя калектывы — ка-
мерны адрэшт музыкантаў ліцэя, выхаваных харэаграфічнага
аудыторыя, народны дзіцячы цырк. Збор ад канцэрта пойдзе
у фонд будаўніцтва Храма памяці трагедыі Чарнобыля.

БелаПАН.

ГАРЭЗКА: ЦАНА НЕ ПЕРАШКОДА.

БЫЛІ Б ГРОШЫ

Працягваючы тэму павы-
шэння цэн на белую гарэлку,
які выйрашчальнікі зрабілі
пытанне ў невялікіх чаргах
якія віна-гарэлачныя пры-
лаўкаў магазінаў. Адраза
забавым наперад і адзна-
чыць, што недаволеным но-
вым коштам «красавіцка-
напітка» больш. Чаму?
Такая пытанне не ўнікае.
Але, як аказалася, ёсць спа-
жыўцы, якіх (калі не на
100, дык на 99 працэнтаў)
задавальняе паставана Са-
вета Міністраў Рэспублікі
Беларусь ад 14 красавіка.
Вось тут можна і задаць
запытнае пытанне: «А, ула-
на, чаму?» Адаказуць некаль-
кі.

Андрэй ГУСАРАЎ: Цяпер
стала вельмі дарага, у
чарце. Валюшы, запаліць,
узур і час не марнуецца.
Былі б толькі грошы.

Аляксей ДРАГУН: Паста-
нова добрая. Толькі трэба
было павышаць не на 25 і
35 рублёў, а, скажам, на
100. А следам прыняць па-

ставану аб адмене віна-
гарэлачных талонаў. Пра-
цуюць добра, аллавацца за-
рабешч — можна дазволі-
ць раслабляцца.

Зінаіда БАБІК: Добрая
раза. Цяпер, аддасца, можна
будзе і ў сям'і наладзіць
некалькі дабрабыт. А то мой
прапайца з сябрамі ўжо
замучыў. Толькі трэба б
было павышаць на гарэлку яшчэ
больш падняць.

ГЕНАДЗЬ... Ікс. Справа
моя больш жавава пойдзе.
Уласнага вырабу гарэлку
можна прадаваць крыху
таней — таму, спадзяюся,
і ахвотнікі будзе дастат-
кова. Толькі разабрацца
неяк з цукрам не шкодзі-
ла б.

Цяпер крыху статыстыкі.
Было апрашана 54 чалавекі.
З іх незадаволеным паста-
вай — 49. Тых жа, хто на-
строены аптымістычна і не
спраць новага ўзлету цэн
на белую гарэлку, толькі 5.
Ігар ШУЧЭНКА.

БАТУ—ЯШЧЭ АДЗІН БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ

Наўрад ці знойдзеце ў рэспубліцы калгас ці саўгас, дзе б не
працавалі выпускнікі Беларускага інстытута механізацыі сель-
скай гаспадаркі. І гэта не дзіўна — калі сарана гадоў рыхце
ён спецыялістаў для вёскі.

Дык вось: дзялі Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь пры-
няў паставану аб пераўтварэнні гэтага важнейшага навуковага
установы ў Беларусі атарыі тэхнічных універсітэтаў — БАТУ.
Прачыны, зрабіў гэта вырашана «у жоўтых асігнаваннях», якія
прадугледжаны Міністэрству сельскай гаспадаркі і прыродна-
раўнавання на ўтрыманне навуковых устаноў на 1992 год.

Справа цяпер у тым, каб разам з павышэннем статусу БАТУ
павысіць і статус спецыялістаў сельскай гаспадаркі.

В. КРАУЧАНКА.
Фота Я. ПЯСЕЦКАГА.

Бізнесмены «атакуюць»

В. Кебіча ў Мінске

Цэнтральнай падзеяй дзе-
лавых сустрач, якія адбылі-
ся ў Мінске, стаў ўваход
беларускай дэлегацыі ў ве-
чары, арганізаваны гандлё-
ва-прамысловай палатой
«Італія-Рэсія».

У старажытны асабіку,
дзе размясцілі офіс пала-
ты, на сустрач з прадста-
ўнікамі Беларусі сабралася
шырокая аўдыторыя дэле-
вых людзей, грамадскіх дзе-
яч, кіраўнікоў адміністра-
цыі Мінска. Да прысутных
з прамовай звярнуўся кіраў-
нік урадавай дэлегацыі Бе-
ларусі В. Ф. Кебіч, які рас-
казаў аб рэспубліцы, аб пра-
блемах рэфарміравання яе
эканомікі, заклікаў бізне-
сменаў і ўвесь дэлегацыі
да актыўнага супрацоўні-
цтва з рэспублікай. Як толь-
кі скончылася афіцыйная
частка, дэлегацыя людзей
Мінска ў літаральным сэнсе
атакавала кіраўнікоў белару-
скай дэлегацыі. Многія тут жа
прапавалі свае праекты
да супрацоўніцтва, цікаві-
ліся законамі нашай рэ-
спублікі аб замежных інве-
стыцыях, проста пыталіся,
як пачаць сваю справу ў на-
шай рэспубліцы, куды іці,
да каго звярнуцца. Амаль
дзве гадзіны працягвалася
гэта сустрачка. Старшыня
Савета Міністраў Беларусі
В. Ф. Кебіч, старшыня
Дзяржаўнага тэатра па званне
(Заканчэнне на 3-й стар.).

— Усё ў нас ёсць, усё добра, азімаў нашай Ра-
дзіма, — адказала сімвалічна бабуля ў інваліднай
калясцы. Не, яна не пакрыўдзіла душою ў адна-
на пытанне неахайнага карэспандэнта. Не толькі з
пункту гледжання гэтага бабуні, але і на маю
думку, жыццёва гэтаму старому ў казінным доме
дзіку не дрэнна. Ва ўсім разе лепш, чым знач-
най колькасці іх аднагоду, вымушаных нашай
рэжымскай набравшай пад атрыманне шыючым
намерзлых магазінаў або дамыцца свай вон ў
хваробак, паніжэнні рэальнага і сацыяльнага.
Цікава наш час, і яго характарыстыка — ура-
стаючая колькасць адзіночкі старых. Усяго нямо-
гім больш за паўтары сотні жыццёў зольных пры-
ніць пад свой дах гэты інтэрнат. Невялікі спалі-
ні з фотаматэрыялаў над лямпай, такая ж невялікая
бібліятэка, сталова, кабінеты медыкаў, кінака-
чарнага зала — вось і ўсё, што знаходзіцца ў гэ-
тым старым двухпавярховым будынку. А ішчэ

БЕЛАРУСЬ РЫХТУЕЦА ДА ўВЯДЗЕННЯ ШМАТРАЗОВЫХ КУПОНАЎ

Сярэд населенства рэспублікі атрымала вялікі рэзананс
выступленне на сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі
Беларусі С. Лінга, старшыні Дзяржаўнага савета.
«Здаецца, таекарныя жывыя прасіць надрукаваць
асобныя моманты яго прамоў. Прапануючы чытаць
некаторыя вытрымкі са стэнаграмы выступлення С. Лінга.

«Пасля размовы з Гейдарам
будзе падлісана пагадненне,
згодна з якім у Беларусь будзе
паставіцца нафта і газ: 60
працэнтаў па фіксіраваных
цэнах, 40 — па дагаворным.

Сярэдняя цэна тоне нафты
у першым квартале была каля
2,5 тысяч рублёў. Гейдар, каб
не былішчы ў гэтых 60 і 40
працэнтах, унёс прапанову —
устанавіць адзіную фіксіраваную
цэну на 2,5 тысячы рублёў.

Па газу — 1,600 рублёў за
1,000 куб. метраў вельмі
цікава для нашай гаспадаркі,
але гэта ўсё ж прыкладна па-
ўмова. Энергасурсымі, дзя-
куючы намагаюся, уласна,
рэспубліка ўдзяцца забяспечыць
у патрэбных аб'ёмах. Сёння
у сельскай гаспадарцы запасы іх
большыя, чым летась.

Урад унёс прапанову ў Вяр-
хоўны Савет аб павелічэнні
мінімальнай зарплаты да 550
рублёў і першага разраду та-
рыфнай сеткі — да 600 ру-
блёў. На 20—25 працэнтаў бу-
дуць павялічаны рэальныя
ходы насельніцтва за кошт ін-

дэксані зарплат і іншых
даходаў.

Застаецца дацэны: на хлеб,
мяса і малочныя прадукты
амаль на 8 млрд. рублёў, на
медыкаменты — 1,5 млрд. ру-
блёў і на перавозкі гарадскіх
транспартам — каля 4 млрд.
рублёў.

Адустаніцца парэштку паміж
сельскай гаспадаркай і пра-
мысловасцю можа прывесці да
краху сельскай гаспадаркі, да
развалу эканомікі рэспублікі.
Нам давядзецца перагледзець
закупачныя цэны, закрануць
цэны на мяса-малочныя пра-
дукты, цукор. Пры гэтым па-
кінуць фіксіраваныя цэны, бо
калі іх зрабіць свабоднымі, на-
селяніцтва не вытрымае, а
сельскай гаспадарцы не пра-
дасць сваю прадукцыю.

Будуць прыняты меры па
сацыяльнай абароне. Індэкса-
цыя будзе весіцца такім чы-
нам, каб разрыў паміж ростам
цэн і ростам даходаў не пе-
раўняваў 30 працэнтаў.

У сувязі з ростам зарплат,
грашовога абароту, адустаніцца
навуных грошай надшоў час

Чого хочучь шахцёры Салігорска

Усе, мабыць, ужо ведаюць, што шахцёры Салігорска больш
месяца дабіваюцца, нягледзячы на тое, што іх забастоўку аблас-
ны суд прызнаў незаконнай. Ток з іх галадаюць, хоць на мі-
тынг у чыноў на плошчы Незалежнасці ў Мінску іх закліка-
лі амаль усе выступальнікі та і тэлеграмны шахцёры, а
іншыя месі СМД прыпыніць гэты бессэнсавы галадаванне над
сабой, бо яно не мае той сілы, якая патрэбна, каб дасягнуць
выканання сваіх патрабаванняў. Шахцёры Салігорска праця-
ваюць мітынгаваць. Учора з раіны яны зноў сабраліся на
стадыёне ў сваім гарадзкім горадзе. Паехалі туды і галадаю-
чыя з плошчы Незалежнасці.

На першым плане ў патраба-
ваннях шахцёраў падвышэнне
тарыфнага пагаднення, галоўны
пункт якога — прышчып маі-
цэння заробатнай платы шахцё-
рам. Умовы працы пад зямлёй
вельмі складаныя і рызыкоў-
ныя. А зарплата іх у сярэднім
такая ж, як і ў тых, хто працуе
на зямлі. Прадаючы сваю пра-
дукцыю на міжнародным рын-
ку, гарнякі паліваюць дзяр-
жаўную казну валютай. Былі
заўважаны і некаторыя адхілен-
ні ў фонд прадпрыемстваў. Але
як раскодаваліся і на што тра-
ціліся гэтыя валютныя срод-
кі не ведаюць на аб'яўленыя
рабочыя, ні лідэры прафсаю-
заў. Наконт гэтага папав-
алі розныя чуткі. Лю-
дзі хацелі ведаць праўду.
Але адміністрацыя не выдала
гэту «камерцыйную тайну».

Зараз гарнякі патрабуюць ак-
рамя вызначаных урадам 30
працэнтаў валютных сродкаў
атрымліваць у распродажэн-
не прадпрыемства яшчэ 15.
Таму яны зможа вырашыць
усе вытворчыя пытанні, у тым
ліку павысіць заробатную пла-
ту шахцёрам.

— Мы разумеем, — гаворыць
старшыня прафсаюна кімхав ВА
«Беларускаліт» Зінаіда Міх-
аіч, — што адразу выкажыць
усе нашы патрабаванні не па-
вышэнню зарплат немысцкае.
Гэта можна зрабіць паступо-
ва. Мы тлумачым людзям сітуа-
цыю. Але эканамісты, прад-
стаўнікі адміністрацыі не пай-

шлі да людзей, каб з лічбамі ў
руках ўсё гэта растлумачыць,
запэўніць іх.

Людзі па камбінаце адміні-
страцыі ўжо не верыць і патра-
буюць адстаўкі генеральнага
дырэктара Анатоля Падлесна-
га.

— Мы хочам, — сказаў стар-
шыня Незалежнага прафсаюна
гарнякоў Беларусі, маючыст
горна-выемачнай машыны Іван
Юрэвіч, — каб дзейнасць ад-
міністрацыі раслаблялася ўра-
давае камісія або камісія Вяр-
хоўнага Савета. Я буду гала-
даваць да той пары, пакуль ге-
неральны дырэктар не пойдзе ў
адстаўку.

І Дзяржкампрам
павінен згадзіцца на стварэн-
не конкурснай камісіі па абдо-
ру прэзідэнтаў, на пасадку ге-
неральнага дырэктара. Толькі
такім чынам новы генеральны
дырэктар атрымае вотум даве-
ры калектыву. Мы яшчэ хочам
будзець у гэтым накірунку пра-
вадзіць каб рух кіраўніцтва
аб'яўлены пераходзіць да ўла-
скасці працоўных калектываў. І
мы патрабуем падлісання да-
паўнення да тарыфнага пагад-
нення.

Па-рэзультату можна ставіцца
да патрабаванняў шахцёраў
Салігорска і іх метадаў дася-
нення свайх мэт. Можна асу-
даваць, каб можна падтрымліваць.
Але гэтага мада. Цяпершчэ
толькі самі шахцёры і іх семі,
якія не атрымліваюць зарплат,
грашовыя ж назапашенні быліх

Марыя ДАБЖЫНСКАЯ.

УСЁ, ШТО БЫЛО І ЁСЦЬ...

Фотарэпартаж з Маладзечанскага дома-інтэрната
для інвалідаў і састарэлых

Ісць тут невялікая, але дастаткова колькасць ма-
длі, адзення, медыкаменту. Ёсць яшчэ парашо-
вае малако і мука, даслаены ў якасці дапамогі з
Германіі, ёсць інвалідныя калёскі з таго ж дала-
га замежжя.

Дзякуй і за гэта. Крыўдыя толькі за іх саміх,
усе свае гадзі аддавалі працы на карысць гра-
мадства, страціўшы сваё здароўе, атрымаўшы на
схіле жыцця толькі пропуск у казінны дом.

Яўген ПЯСЕЦКІ.

НА ЗДЫМКАХ: і ў старасці не ведаюць спакою
рукі, яны здаюцца прыкрасі да працы. Георгій
Лукінавіч БАЙКО ішоў у інтэрнатнай майстэрні
рабамі на заказу мясцовага заводу музычных
інструментаў. Ганна Васільеўна КАРАСІЕВІЧ якая
прыгожыць сурэты. Усё, што было і ёсць: некаль-
кі ўзнагарод і накіраванне «на дзяржаўнае ўтры-
манне».

Канцэпцыя БНФ: меркаванні і прагнозы

Пазаўчора «Народная газета» надрукавала канцэпцыю эканамічнай рэформы ў Рэспубліцы Беларусь, падрыхтаваную апазіцыйнай БНФ. Вядома, гэты дакумент патрабуе карпатліва-
га вывучэння, перш чым дэталёва аналізаваць яго. І такі ана-
ліз, прычым выключна бестаронні, будзе зроблены. Разам з
тым рэдакцыя папрасіла асобных эканамістаў падзяліцца пер-
шымі ўражаннямі ад гэтага дакумента, тым, што больш за
ўсё выклікае адважанне або жаданне паспрацаваць.

Я. Герштэйн, дактарант Бе-
ларускага дзяржаўнага эканамі-
чнага ўніверсітэта. Даку-
мент дастаткова сур'ёзны, ба-
гаты на лізі, аднак гэта хут-
чай не канцэпцыя, а спосаба-
бная палітыка — эканамічны
«праграма» аб намерах рэ-
формы. Цяжка ацэньваць яго
па гарачых слядах, патрэбна
удумлівае вывучэнне, але
ты не менш адразу можна
адзначыць наступнае. Пры
неадразава падкрэсленай
рыначнай арыентацыі рэфор-
мы спрычы тэзіс аб выкары-
станні планова — адміністра-
цыйных метадаў у рэаліза-
цыі. Такі шлях быў бы пры-
датны два-тры гады назад, калі
гэтыя метады яшчэ «праца-
валі».

Незразумелая затрымка з
прыватызаванай (яна плануецца
толькі на чварцверты этапе).
Тут ёсць таксама адна супра-
рэчнасць. На трэцім этапе
мер па стабілізацыі прапану-
ецца стварыць 100—150 тысяч
юрдычных асоб у прамысло-
ваасці. Але наўрад ці ў такіх
жорсткіх эканамічных і фінан-
савых умовах, што прапа-
нуюць аўтары, абдуццяцца
прадпрыемствыкі бум. Да та-
го ж павелічэнню колькасці
прадпрыемстваў структура
спрыяе менавіта прыватызаван-
сця, а не наадварот — яе ад-
сутнасці ці стрымліванне.

Рэалізацыя рэформы пра-
пануецца ў фінансаво-гра-
шовай сферы. Пры гэтым не
прапавяняцца праблемы падат-
ковай палітыкі. Напрыклад,
думка аб устанавленні падат-
ковых ставак у адпаведнасці з
патрэбамі бюджэту — даволі
няправільнае рашэнне, якое пагра-
жае інфляцыйным усплёскам
ужо ў лютых умовах.

У той жа час шэраг мер,
прапанаваных у канцэпцыі, не
можна выклікаць прычэ-
няў — уладкаванне гандлю,
аптымізацыя зямельнай рэ-
формы і г. д.

В. Клецкі, загадчык аддзела
Інстытута эканомікі, доктар
эканамічных навук. У пачатку
гэтага дакумента аўтары па-
трабуюць (раздзел VI) строга-
га выканання прынцыпу неад-
тыкальнасці фінансавання, і з
гэтым можна цалкам пагадзі-
цца. Аднак прапануемыя
меры іярэдка знаходзяцца
у ўяўнай супярэчнасці з
абвешчаным прынцыпам. На-
прыклад, прапанова ануляваць
усе беззавочныя грошы на ра-
хунах юрыдычных асоб (гл.
раздзел «План дзейнасці. Пад-
рыхтоўчы перыяд»). Прынцып

гэту прапанову — значыць за-
браць у шырокага кола тава-
равытворцаў зборнае грошы,
пазбавіць дабра працоў-
чыя калектывы вынікаў іх
працы. Гэтая мера роўная
прыватызаванню ў свой час рас-
кулачванню, экспрапрыяцыі
набольш актыўнай часткі
сельскагаспадарчага насель-
ніцтва.

Такім жа не рыначным і не
дэмакратычным выглядае і па-
трабаванне аўтараў канцэп-
цыі (гл. пункт 6 таго ж раз-
дзела) падмацоўваць даку-
ментамі эканамічны, кожнага
паступлення сродкаў на адны
асобныя рахунак вытворцы.
Увядзенне такога парадку азна-
чае б правамернасць таго
пачатка свабоднага боку бяр-
наў улады за любым крокам
таварыства, неабход-
насць утрымання вялікай не-
прадукцыйнай арміі кантра-
лёраў над стваральнікамі матэ-
рыяльных дабраў.

А. Савін, галоўны спецыя-
ліст Саюза прафпрамысловых і
арандатараў Беларусі.

Больш за ўсё ў ім кранула
гаворка аб неабходнасці пра-
чыніць прыватызаванню Маў-
ляў, апаратна яна ўжо
толькі па гэтай прычыне ас-
прэчваюцца. Маўляў, ёсць вы-
падкі лідэраў прыватызаван-
ня. Не ведаю, можа, і ёсць, і трэ-
ба такім выглядкам даваць ад-
паведную ацэнку, аб'яўляць іх
незаконнымі, але не адхіляць
саму канцэпцыю прыватызаван-
ня, не прыпыняць і не спыняць яе.
Сёння кожны дзень дарагі, мы
літаральна на крок ад бездні.

Гадзіннік пушчаны. На вуліцы—вялікі футбол!

Сёння пачынаецца першы нацыянальны чэмпіянат
рэспублікі Беларусь па футболе

Скончыліся
словы, няма
больш падстаў

ГАРАДСКАЯ
ЗАМАЛЁўКАЯк Фёкла
вясну гукала

Як бы скептычна мы ні ставіліся да фальклору на асфальце, а ён спрабаве пусціць тут свае карані. У мінулыя выхадныя, напрыклад, вясну гукалі ў Мінску: і ў Кулаўскім скверы, і ў Горкаўскім парку, і ва ўрачуні... Добра, што «святая красавіцкая», раздзялялася па гарызонце і не арганізавалася як адно вялікае тэатральнае прадстаўленне. Там больш было атрымалася натуральна.

Шмат народу было і на «Белай дачы» ў Курасовічыне, дзе святкавалі Беларускі інстытут праблем культуры. Зразумела, яно не абходзілася без сцэнарыя, дасціпных вядучых. Было што ўспомніць, паказаць, чаму перададзена дэсціна. На дзёна шпальцы была «Вясна»: акрамя сімвалічных «на зямліцу» — траўцы, на траўцы — расішчы, яна прынесла яшчэ абрадавыя, спечаныя з пышнага цеста «жаважанкі»...

Былі і цікавыя гульні. Умова адной з іх такая: адгадаць арыгінальнае беларускае імя людзі — іна сама і была прызам.

Што тут пачалося:

— Марылі! Зосі! Ганні! Гэлен! Паўліна! — выгуклі з розных каноў.

— Не, — кажа вядучая, — Хрысціна! Міхайла! Ядвіся! — дадаюць яшчэ.

— Не, не ўгадалі!

Калі фантазія была вычарпана, прачувала падказка: пачынаецца на літару Ф. Паўза, і прапаноўва:

— Фёкла?..

І што б вы думалі? Гэта і аказалася загаваным «арыгінальным» беларускім жаночым імем!

Не станем сурова дакараць аўтараў сцэнарыя, аднак заўважым: з імі не згадзілася большасць прысутных. Імя Фёкла прышло да нас з працкай мовы праз лацінамоўную транскрыпцыю і шырока вядома на Беларусі як Фекля. Дарэчы, у працэсе моўнага асялення запавядаў імянаў Ф перайшло ў т.ч. некаторыя імяны: Атафія — Аталя, Феофіл — Теофіл і інш.

Л. ЯНОВІЧ.

Замест кульманаў—
швейныя машыны

Становішча на піпкіх прадпрыемствах склалася надзвычайнае. Лік звольненых з-за зніжэння аб'ёму работ ідзе ўжо не на дзесяткі, а на сотні.

Такі незадаволены лёс напатакаў работнікаў аб'яднання «Кулішкі», фабрыкі трыкажных вырабаў, завода штучных скур, вытворцага прадзільна-трыкажнага аб'яднання «Палесце».

Чарговай ахвярай эканамічнага бяздзяння стаў калектыв інстытута «Палесцеінправадзас». Новы этап скарачэння з'явіўся на гэты раз 160 спецыялістаў. Сярод іх ямаля жыхары.

Каб хоць як-небудзь змякчыць гэты ўдар, дзяржава прыняла рашэнне адкрыць у інстытуте... філіял браскавага швейнага аб'яднання «Дынама».

Першыя 20 чалавек ужо асвойваюць професію шваккі-машыністкі ў цэхах прадпрыемства. Столькі ж будзе падрыхтавана і на месцы.

Швейныя машыны размяшчаюцца ў спартыўнай зале — іншых свабодных плошчаў няма.

С. ШАПІРА.

ЗОНА АСАВЛІВАЙ УВАГІ

ЗА ЗАСЛОНАЙ ПАЎРАЗБУРАНАГА МІФА,
АБО ЧАМУ ІНЫШЫ РАЗ ХОЧАЦА «ЦВЕРДАЙ» ДЗЯРЖАЎНАЯ РУКА

РОЗДУМ ПАСЛЯ ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫІ У ДЗЯРЖАМЧАРНОБЫЛІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

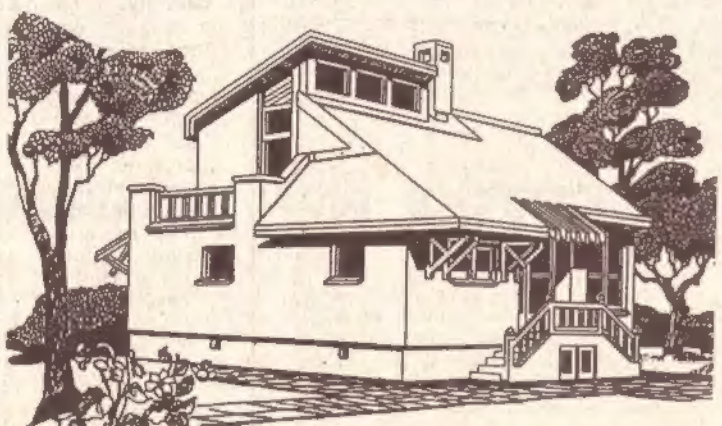
Мы — людзі бедныя. «Дзякуючы» таму, што маем за плячамі чыжар Чарнобыля, — бедныя ўдава. У гэтым, здаецца, пераканалі і Еўропу, і ўсё астатні свет. Сытае, шчаслівае замежжа не засталася глухім да нашых просьбаў — па меры магчымасці дапамагае. Толькі ці заўсёды гэтай дапамогай карыстаюцца сапраўды абяздоленыя, самыя хворыя і нямоглыя?

Тры-чатыры гады назад былі тры-чатыры падзеі, асобныя факты, цяпер жа неабходна канстатаваць тэндэнцыю: правам на гуманітарную дапамогу, на пачыне (асобна калі можна паехаць за мяжу) даўда не заўсёды карыстаюцца тым, хто мае ў гэтым адчайную патрэбу, а часта — своеасабіста «умельцы», людзі з ліку «прафесіянальных духоўных жабракоў». Хто-небудзь запырціць: такімі ўжо за дзесяцігоддзі выхавала нас савецкая ўлада і дзяржава. Атрымліваецца, што ў нас зусім ужо не засталася людзей з сумленнем, пачуццямі ўласнай годнасці? Але ж гэта будзе выгладзіць як паклёп на ўсё народ...

Каб разам пакончыць з гэтай тэмай, прывядзем словы вядомага гісторыка Васіля Ключэўскага, якія той кажаў стагоддзе таму назад: «Неразборлівая прыватная дабрачыннасць... выкарміла амальна дзяржаву, стала сродкам сілкавання гультаяства, бо калейкі раздзяляліся тым, хто просіць, замест дапамогі сапраўды мяючым патрэбу. Не буду, праўда, аспрэчваць ініцыяты «саўкова» рэчаіснасць выхавала многія іншыя «чыкавыя» грані ў характары нашых папашах. Ці ведаеце вы, паважаны чытачы, што часцей за ўсё прасілі насіць ужо гэтыя замочныя супрамадзіны (імяны тых, хто не жыве ў бядзе) ў сваіх пісьмах у нямецкія семі? Не, не, не, не пратэ...

Так, не могуць сёння палітычныя лідэры ў справе вывазу для аздараўлення «дзяцей Чарнобыля» за мяжу ўрадавыя структуры, з аднаго боку, а таксама грамадскія і дзяржаўныя арганізацыі — з другога. З'ява, вядома, сумная, якая велімі шкодзіць грамадству ў яго агульных намірэннях. Толькі і добрага, што ў час спрэчкі яе іскры на новым, больш высокім узроўні высветлілі праб...

ДЛЯ ВАС, ЗАБУДОЎШЧЫКІ

Л. ЯНОВІЧ.

лему прафанацыі самой ідэі аздараўлення нашых бедных дзяцей у замежных краінах.

— Пад выглядам дзяцей з забруджанай зоны за мяжой часта адпачываюць зусім іншыя дзеці, — заявіў намеснік Старшыні Саўміна рэспублікі, старшыня Дзяржжамчарнобылі І. Кенік. — Гэтыя дзеці сталі сродкам нажывы для некаторых кааператываў і іншых падобных арганізацый. Усё гэта наносіць вялікую шкоду аўтарытэту рэспублікі.

У якасці прыкладу ён прывёў адзін з апошніх фактаў, калі дзеці з Гомельскай вобласці «адпачывалі» ў Польшчы. Увесь час яны былі галодныя, а некаторыя з іх выпрошвалі ў тасцінчых гаспадароў валюту. У той жа час іх не зусім цвярозыя выкладнікі «хавальніцкіх» снюдаліся на вуліцах і рабілі свой спекуляцыйны бізнес.

Чамусьці лічыцца, што ўсе фетывы і міфы часу «развітога сацыялізму» ў нас пасляхова развіццям (як у многім, між іншым, адвукты заводу сумленне і мараль). Аднак адзін з іх, хоць і паўразбураны, застаўся. Гаворка ідзе пра тое, што мы цяпер шведка ведаем: ніколі ў нас не было, каб усё лепшае сапраўды даставіла дзецям. Есць, нават, аказваецца, імяла спрытнае, які, калі ім выгада, паспяхова рэанімуецца гэты пабылы тэзіс. І пад прыкрыццём клопатаў аб здароўі падрастаючага пакалення ўладкоўвае асабістыя справы.

Дзе ж у даным выпадку дзяржаўныя органы, шматлікія незалежныя і кантраляючыя асобы, якіх у іншых сферах дзейнасці хоць гаць гаць? Тут

напрыклад, са стужачных будынкаў. Пры неабходнасці іх лёгка майстраваць самі. Дах двуххільны, адзін бок узвышаецца над другім. Гэта дае магчымасць выкарыстоўваць дэнае святло ўнутры памяшканняў. Кроўкі з дрэва. Сцены таксама з дрэва. Тут выкарыстоўваюцца драўляныя каркасы. З вонкавага боку яны абкладваюцца дэкаратыўнай цэглай.

На ўсіх перакрываццях выкарыстаны дошкі. Маюцца яны на драўляных бэльках.

Расход будаўнічых матэрыялаў па сённяшніх мерках даволі значны. Натуральна, што

і захацца той самай «цвёрдай» рукай, якая нарэшце наваля б элементарны парадок. Не будзем удавацца ў далейшую дэталізацыю, але, паверце, гэта сапраўды элементарна — высветліць у мясцовых органах розныя ўзроўні, хто і на якой падставе можа паехаць на аздараўленне і хто суправаджае тую ці іншую групу.

Пумеце, тым жа скаркам, немцы не заўважваюць, не разумеюць усіх гэтых «скрышчэнняў»? Таму з немайлой доляй далякатнасці і прапаноўваю нашаму боку: чым трапіць валюту, лепшым укладзём пэўныя сродкі ў будаўніцтва і развіццё ў Беларусі сапраўднай індустрыі адпачывання і аздараўлення.

Думка больш чым слушная, бо высветлілася...

— Аздараўленчая база ў рэспубліцы слабая, — падкрэсліў на прэс-канферэнцыі загадчык аддзела Фэдаральнага прафсаюза Беларусі А. Кананюк. — Трэба як мага хутчэй будаваць свае здарэньні, для чаго ўраду неабходна прыняць адпаведныя рашэнні.

Рашэнні ж трэба прымаць не толькі ў гэтым напрамку. Па словах прафсаюза, у рабочніках рэспублікі на сённяшні дзень мае толькі 500 мільянаў рублёў, каб атрымаць 190 тысяч публікаў для аздараўлення людзей. На астатнія ж 60 тысяч чалавек грошай навука не знаходзіцца. Па ўсім відае, што мінулагагодні лічбы па колькасці тых, хто паправіў сваё здароўе, нам сёлета паўтарыць не ўдасца. Ужо хоць бы па той прычыне, што лямбду долю асігнаванняў можа эсці транспарт, асабліва паветраны, які некамерна ўзяў цэны на свае

паслугі.

Зрэшты, пад маркай псеўда-рыначных «навад» многія сёння імкнуцца напавіць уласныя справы за кошт былых сяброў-суседзяў, не звязаючы, ці ты куварыш-мільянер, ці ты пацярпеў ад ядзернай наваля. І вось ужо ў санаторыях Ялты аматары прыбыўкаў з хворых людзей устанавіліся: цэна публіцы ў размер 10,950 рублёў, у Еўраторы — 7,400...

Што ж датычыць санаторна-прафілактычных устаноў, якія размяшчаюцца ў Грузіі, Паўночнай Асечі, Прыбалтыцы, то іх пералік гаворыць сам за сябе. Грамадска-палітычная да акамацінавая сітуацыя там такая, што нашых хворых, мярка кажучы, не вельмі і чакаюць.

Ці трэба падводзіць чытача да вываду? Ён прасты: неабходна ў першую чаргу абяпірацца на ўласныя сілы і магчымасці. Кошч шмат часу і ўнушчання — спачатку з-за ганілаў, вых «аздараўленчых» ваяжкоў, а потым — з-за не зусім дакладных прагнозаў развіцця падзеяў у былой Савецкай дзяржаве.

Як бы там ні было, аднак калі мы, дарослыя, зрабілі нашым ні ў чым не відавочным дзеяннем такі «падарунак», як Чарнобыль, то цяпер павінны зрабіць усё, каб зніць з сабе хоць частку віны — прадастаўіць ім магчымасць вырасці здаровымі. Можна, хто-небудзь і не пагодуецца, але я ўпэўнены: дзеці павінны быць у нас «прымыкальным класам». Толькі не на словах, а ў пэўнах дэнах адноснах да іх з боку грамадства і дзяржавы.

Валерый ЧАРНЫЎСКИ.

лічба — плошча ў квадратных метрах:

1. Агульны накой	12,2
2. Спальня	8,0
3. Кухня-сталавая	19,0
4. Гараж	20,4
5. Туалет	4,0
6. Газімашканне	1,2
7. Калідор	1,2
8. Тараса	6,0
9. Спальня	10,3
10. Спальня	8,0
11. Хол	10,7
12. Балкон	5,3
13. Гарышча	5,3

Заўважым, што ў любым праксе хоць нешта, ды не задавальняе людзей, а ад нечага яны хочуць пазбаўцца. Звяжкіцца з майстэрняй інстытута. Паўтараем: многое дайдзімо могуць дапрацаваць.

Мікалай ЧАХОЎСКИ.

Дом на лубы густ

нізкім месцы.

Жылыя пакоі тут павялічаны, да таго ж іх стала больш. Будымак разлічаны на даволі значную сям'ю. Чаго варта тры спальні Адна — унізе і дзве — на мансардзе. Самая вялікая — на мансардзе — 10,3 кв. м. Есць агульны пакой і хол. Першы — большы па плошчы — 12,2 кв. м.

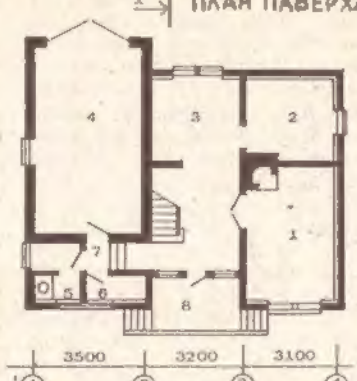
Людзі заўсёды скардзіцца, што кухня ў іх — два крокі туды, два крокі сюды. На гэтым праксе кухня-сталавая вельмі прасторная — 19 кв. м. Гэта самы вялікі пакой у доме.

Прогноз ўспіхавы ў інтэр'ер дэкарацыі, якая вядзе на мансарду. Аздабленне яе некаторымі дэкаратыўнымі дэталі, можна вельмі ажывіць інтэр'ер прыхожай.

Як і раней, шмат месца займаюць так званыя падсокі. На адным узроўні з зямлі пабудаваны падсокі. Яго габарыты вельмі ўпэўнялі — 20,4 кв. м. Даволі значны хол, балкон, тараса. Есць памяшканне на гарышчы. Вось толькі гаспадары памішканне крыху малавата.

Цяпер пра будаўнічыя канструкцыі. Яны з бетону, жалеза і дрэва. Усе фундаменты,

напрыклад, са стужачных будынкаў.

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

ПЛАН ПЕРШАГО

ПЛАН МАНСАРДЫ

і кошт будоўлі немалы. Цэ-

менту патрэбна 5 т, бетону, ле-

савант патрэбна 1 т, сталі адпавед-

на 16,20 і 0,8 куб. м. Цэглы —

16,8 тыс. штук.

Агульны кошт да пада-

ражання быў вызначаны ў 20,9

тысяч рублёў.

Вось яшчэ неабходныя да-

няны: агульны аб'ём будаўні-

цтва — 345 кубаметраў, плошча

забудовы — 88,8 кв. м, а су-

марная — 96 кв. метраў.

Як і раней, даём план раз-

меркавання жылой плошчы і

дапаможных памяшканняў.

На плане (глядзіце малюнок)

яны маюць сваю нумарацыю.

Заўважым яшчэ, што апошня

яго прадстаўлялі на памілаван-

не, ён сказаў: «Калі нават вы

мяне паміліце, я сам сабе ні-

колі не дарую».

Якаў Ф., былы дырэктар мін-

скага спецыялізаванага аптыва-

розначнага магазіна. Асуджаны

29 чэрвеня 1988 года. Вяр-

хоўны судом да 11 гадоў па-

збавлення волі. Асуджаны

паказваў, засталася п'яць. У 1983-

85 гг. сістэматычна здзяйсняў

крадзяжы дзяржаўнай маёмас-

ці шляхам зноўнаўтварэння слу-

жбоўым становішчам. Усяго

ўкраў на 60 тысяч рублёў.

— Значыць, няма за што мі-

лаваць. Вось, калі хочаце, пры-

клад з тых спраў, што яшчэ

будуць разглядацца.

К., па папярэдняй змове з Г.,

маючы пры сабе нож, кастэт,

дзве маскі з жаночых панчоў,

гумавыя пальчаткі і вярхоўку,

27 кастрычніка 1989 года ў 5

галавін рэчыцы з даху дома па

вуліцы Пушкіна імяны на

вядоўны спусціўся на балкон і

адтуль улезлі ў кватэру Б. Там

яны паспелі ўкрадзі 75 рублёў,

але былі зноўлены гаспадарамі.

Каб пазбегнуць затрымання, К.

прыстаўляў нож да грудзей Б.

і патрабаваў не адчыняць дзвер-

ы супрацьпаканым міліцыі. К.

атрымаў восем гадоў пазбав-

лення волі і зараз напісваў

заяву (часу ў яго няма) на

здавальненне з абвінавачанні

паказваў, засталася п'яць. У 1983-

85 гг. сістэматычна здзяйсняў

крадзяжы дзяржаўнай маёмас-

ці шляхам зноўнаўтварэння слу-

жбоўым становішчам. Усяго

ўкраў на 60 тысяч рублёў.

— Значыць, няма за што мі-

лаваць. Вось, калі хочаце, пры-

клад з тых спраў, што яшчэ

будуць разглядацца.

К., па папярэдняй змове з Г.,

маючы пры сабе нож, кастэт,

дзве маскі з жаночых панчоў,

гумавыя пальчаткі і вярхоўку,

27 кастрычніка 1989 года ў 5

галавін рэчыцы з даху дома па

вуліцы Пушкіна імяны на

вядоўны спусціўся на балкон і

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку».
Тыраж 81,784. Індэкс 63,850.
Зак. № 80.
Выходзіць 250 разоў на год.
Нумар падпісаны ў 21,05.

афанаста. Аглад новых дыскаў, 18.00 — «Душа беларуская».
Дэмаду духавнага крамляж-
на, 18.40 — «Дарэчыныны кні-
жыццэ».
Дэмаду прысвечаны Сусветна-
му інваліду, 19.45 — «Вачыныя
наказка, 20.00 — «Дзень нашых
дзяцей, 20.30 — «Вачыныя зар-
ады, 21.00 — «Мелоды, «Мі-
нцы напяркам».
«Маладзі пра музычныя ма-
стацтва», 0.00 — «Начны канал».

**Друкарня выдавецтва «Бела-
рыскі Дом друку»**
Тыраж 61,754. Індрэм 63,850.
Зам. № 80

**Выходзіць 250 разоў на год.
Нумар падпісаны ў 21,05.**

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку».
Тыраж 81.784. Індэкс 63.850.
Зак. № 80.
Выходзіца 250 разоў на год.
Нумар падпісаны ў 21.05.

11 12 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12